



Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio LX. Argumentum. Examinatur, & deceditur famosa Controversia, si plures Patrini suscipiant eundem Confirmandum, an omnes contrahant spiritualem cognationem? Tandem demonstratur, an Sacramentum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

Baptism. lib. 2. cap. 7. num. 30. Et Eminentiss. Cardin. de Lauræa *d. disp. 28. num. 98.*

Tertio præmittendum omnes prohibitos exercere munus Patrini supra expressos à num. 3. & seqq. peccare quidem se intrudendo in dicto munere, & suscipiendo Confirmandum absque dispensatione Episcopi, sed nihilominus contrahere cognationem spiritualement. Barboza *d. alleg. 30. à num. 36.* Jordan. *d. tit. 2. à num. 62.* Franc. de Lugo *lib. 3. cap. 5. & Diana Coordinatus d. tom. 1. tract. 2. resol. 21. 22. 23. & 24.* Quare sola difficultas remanet in Patrino non confirmato, qui est prohibitus suscipere Confirmandum.

Igitur non levis est controversia, an contrahat cognationem spiritualement ille, qui non confirmatus exercet officium Patrini, & tenet confirmandum in administratione Sacramenti Confirmationis: itaut non possit ducere in Uxorem Matrem confirmati, qui est casus propositus, de cujus resolutione quaeritur.

Tractant ex professo hanc quaestionem Sanchez *de Matrim. d. lib. 7. disp. 60. num. 19. & 20.* Et Franc. de Lugo *lib. 3. de Confirmat. cap. 5. quest. 1.* ubi hinc inde, & pro utraque opinione adducunt rationes, & Doctores, & tandem tenent, Patrimum non confirmatum nullam contrahere cognationem spiritualement; & hanc dicunt opinionem probabiliorē, quam nos pariter amplectimur: *Primo* quia prohibitio in Patrino Confirmationis provenit ex eodem fonte, & ex eodem textu, à quo prohibitus est etiam homo non baptizatus, nempe *ex cap. In baptisate. De Consecr. dist. 4. & ideo* conveniens est affirmare, voluisse textum illum irritare actum in utroque; & sic quemadmodum non baptizatus non contrahit cognationem, ita neq; non Confirmatus illam contrahat. *Secundo* quia mens Ecclesiae, & intentio Concilii Tridentini est restringere impedimentum cognationis spiritualis, ob favorem libertatis contrahentium Matrimonia, ut colligitur *ex d. sess. 24. cap. 2. de reform.* Idcirco censetur conformis menti Ecclesiae, quod Patrinus non confirmatus nullam contrahat cognationem. *Tertio*, quia Pontificale Romanum, in Rubr. de Confirmandis, ait: *Nullus, qui non sit confirmatus, potest esse in confirmatione Patrini:* Unde ly *Non potest* habet vim irritandi actum, quia ultra Doctores hanc opinionem tenentes, quos citat, & sequitur Sanchez *d. lib. 7. disput. 60. num. 20.* eandem opinionem amplectuntur novissime tum Canonistae, tum Theologiamplissimi nominis, videlicet Coninch, *de Sacram. 9. 72. artic. 10. n. 94.* Nagnus in 3. *part. 9. 72. art. 10.* Bissus in *Hierurg. litt. P. num. 84. §. 6. pag. 264. tom. 2.* Bonald. in *Theolog. Moral. tom. 2. tract. 24. lect. 2.* Basilius Pontius *de Impedim. Matrim. lib. 7. cap. 37. num. 5.* Diana Coordinatus *d. tom. 1. tract. 2. resol. 22.* quae in antiquo est *part. 3. tract. 4. resol. 26.* Franc. de Lugo *d. lib. 3. de Confirm. cap. 5. quest. 1.* Tamburin. *de Baptismo lib. 2. cap. 4. §. 2. num. 4.* Cozonius *lib. 2. contrav. 3. n. 45.* Trullench, *de Sacram. Confirm. lib. 2. cap. Unio. n. 18. Vers. Sexto.* Novarius in *Summa Bullar. part. 1. Comm. 41. n. 19.* Piafencius in *Praxi Episc. part. 1. cap. 2. art. 2. n. 6.* Barboza *d. alleg. 30. n. 34.* Jordanus *d. lib. 3. tit. 2. nu. 62.* Nicolius in *Lucubrat. civilib. lib. 1. tit. 10. de Nuptiis n. 37. Vers. idem dico.* Bonacina *de Matrim. 9. 3. punct. 5. §. 2. n. 19.* Layman *lib. 5. tract. 2. cap. 9. n. 2.* Justus *de Dispensat. Matrimonial. lib. 2. cap. 5. n. 44.* Et Emin. Cardin. de Lauræa *de Im-*

pedim. Matrim. d. disp. 28. n. 102. & seqq. ubi reddit hanc rationem: *Sicut ideo in Baptismo suscipiens non baptizatus non contrahit, quia non potest dare vitam spiritualement, quam non habet; ita, cum non confirmatus non habeat robur huius Sacramenti, non potest alium roborare.* Idcirco cum tanta prudentia, scientia, & experientia in Romana Curia Auctorem habeamus (præter cæteros allegatos) docentem, à Patrino non confirmato, suscipiente in Confirmatione, nullam contrahi cognationem spiritualement; absque hæsitacione resolvendum, & dicendum venit; Titium, de quo in proposito casu, posse ducere in Uxorem Matrem Viduam pueri, quem tenuit in Chrismate.

DECISIO. LX.

ARGUMENTUM.

Examinatur, & deciditur famosa Controversia, si plures Patrini suscipiant eundem Confirmandum, an omnes contrahant spiritualement cognationem? Tandem demonstratur, an Sacramentum Confirmationis sit de necessitate salutis.

SUMMARIUM.

- 1 Patrini duo si suscipiant Confirmandum, an cognationem contrahant.
- 2 Jus antiquum circa Patrimos quid disponeret.
- 3 Patrini unus tantum, vel una sola Matrini in Confirmatione.
- 4 Concilii Tridentini sess. 24. de Ref. Matr. cap. 2. verus sensus.
- 5 Cap. fin. De Cognat. Spirit. in 6. an sit correctum?
- 6 Patrini plures in Confirmatione si unum suscipiant, omnes contrahunt cognationem spiritualement ex opinione DD. hic relatorum. Et nu. 9.
- 7 Confraternitas, & Compaternitas in Baptismo, & Confirmatione est ablata.
- 8 S. Congregationis sententia circa cognationem spiritualement, si plures Patrini eundem filium suscipiant in Baptismo, aut in Confirmatione.
- 9 Patrini designati suscipientes contrahunt cognationem.
- 10 Quid si non fuerint designati, & susceperint?
- 11 Patrimos plures admittere in Baptismo, aut Confirmatione est mortale.
- 12 Confirmationis Sacramentum an sit de necessitate?
- 13 Præceptum Divinum, & Ecclesiasticum de Confirmatione.

Longè tamen difficilior videtur sequens Casus, qui dabit finem his Decisionibus. Duo Patrini susceperunt simul puerum in confirmatione. Quæritur, Utrum ambo, vel eorum unus, & quis cognationem contraxerit spiritualement? Hunc casum satis difficilem omnes consentiunt, ob discrepantiam Moralistarum, qui inter se digladiantur circa intelligentiam Sacri Tridentini Concilii sess. 24. de ref. Matrim. cap. 2. Quapropter resolutio prælatis casus pendet à decisione illarum duarum quaestionum, quas disputant DD. & præcipuè Sanchez *de Matrim. lib. 7. disp. 57. à n. 9. & sequentibus;* Unius scilicet, *An disposita per Concilium Tridentinum d. cap.*

2 d. cap. 2. sefs. 24. de ref. circa numerum Patrinorum in Baptismo, procedant etiam in Sacramento Confirmationis? Et alterius, An Concilium Tridentinum correxerit jus Canonicum antiquum cap. fin. de cognat. spirit. in 6. in quo erat prohibitus usus plurium Patrinorum in utroque Sacramento Baptismi, & Confirmationis, sed erat decisum, quod si plures Patrini susciperent, omnes contraherent cognationem.

Quo ad primam Questionem: Tridentinum Concilium in cit. cap. 2. sefs. 24. de ref. Statuit, ut unus tantum, sive vir, sive mulier juxta Sacrorum Canonum instituta, vel ad summum unus, & una baptizatum de Baptismo suscipiant, cujus occasione decreti quaerunt DD. an etiam in Sacramento Confirmationis unus Patrinus, & una Matrinx simul possint eundem confirmandum suscipere? Et quamvis Sanchez d. lib. 7. disp. 57. sub. num. 9. amplectatur affirmativam opinionem, rejicitur communiter à Theologis, & Canonistis, siquidem in Sacramento Confirmationis debet suscipere confirmandum unus Patrinus solus, vel sola una Matrinx, non autem ambo simul juxta dispositionem juris Canonici antiqui in cap. Non plures, de Consecr. dist. 4. & in c. fin. de Cogn. spirit. in 6. quod minimè immutatum fuit in hac parte, ut bene probat Castropal. part. 4. tract. 20. punct. 10. num. 2. Tamburinus de Sacram. Confirm. lib. 3. cap. 4. num. 4. Billus in Hierurgia Sacra tom. 2. Litter. P. n. 84. §. 1. Barbosa de Offic. Episc. alleg. 30. num. 43. & in Collectan. DD. in d. cap. 2. sefs. 24. num. 3. Diana part. 10. tract. 16. resol. 90. Quæ sedet in Coordinato tom. 1. tract. 2. resol. 24. ubi pro eadem opinione n. 2. citat Hurtadum, Baunium, Prepositum, Leandrum, Aversam, Rebellum, & Bassen, quibus ego addo Pacem Jordanum lib. 3. tit. 2. num. 74. adhaerentem huic sententiæ negativæ; quia fulcitur universali consuetudine, cujus vigore unus solus Patrinus admittitur in Sacramento Confirmationis, id est masculus, qui suscipiat, pueros, vel femina quæ teneat puellas.

Neque subsistit ratio considerata per Sanchezium d. disput. 57. num. 9. quod scilicet Concilium Tridentinum restringat in d. cap. 2. sefs. 24. cognationem spirituales ad eandem prorsus personas, occasione Sacramenti Confirmationis, ad quas illam 4 restrinxerat pro Sacramento Baptismi; & sic videatur permittere, ut etiam in Confirmatione possit admitti Unus, & Una simul, id est Patrinus, & Matrinx; quia respondetur, id gratis opinari; nam si Concilium Tridentinum, voluisset corrigere jus antiquum, à quo unus solus Patrinus conceditur in Confirmatione, & augere etiam Matrinx, expressè loquutum fuisset. Imò de ejus contraria mente constat in illis verbis, in quibus de Personis loquens, per quas contrahitur cognatio spiritualis in Confirmatione, nominat Patrinum in numero singulari: ibi: *Ea quoque cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, confirmantem, & confirmatum illiusque Patrem, & Matrem, ac Tenentem non ingreditur.* Quare per illud Verbum *Tenentem* non obscure indicat, in Sacramento Confirmationis, unam tantum personam posse fungi munere Patrinatus. Diana Coord. d. ref. 24. num. 3.

Secunda quaestio est, Utrum Concilium Trid. d. sefs. 24. cap. 2. correxerit dispositionem cap. fin. de Cognat. spirit. in 6. sic loquentis: *Quamvis non plures, quam unus Vir, vel una Mulier accedere debeant* Doct. Clericali Tom. 1. Lib. 1.

ad suscipiendum de Baptismo infantem; si tamen plures accesserint, spiritualis cognatio inde contrahitur, matrimonia contrahenda impediens, & contracta dissolvens. De Confirmatione insuper, quantum ad hoc, idem judicium est habendum. Non pauci ex Theologis, & Canonistis arbitrati sunt, hunc textum fuisse correctum à Concilio Tridentino, in quo cum dictum fuerit, ut ad summum Unus, & Una baptizatum de Baptismo suscipiant. Deinde Quod si alii ultra designatos baptizatum tetigerint, cognationem spirituales nullo pacto contrahant: Sequitur, abrogatum videri jus antiquum, adeo ut si plures accesserint, spiritualis cognatio inter eos non contrahatur, Sanchez, qui alleclas refert d. disp. 57. num. 12. Tanto magis quia Concilium Tridentinum in d. cap. 2. expressè protestatur, se velle restringere hanc cognationem ad tollenda scandala, quæ oriebantur ob matrimonia nulla quæ frequenter celebrantur cum tali impedimento.

Porrò alii plurimi Doctores ex utraque classe contrarium esse verius censuerunt, adeo ut numerus unius Patrini, & ad summum etiam unius Matrinx ordinatus à Tridentino, non sit de forma; & si alii designati ultra dictum numerum, eodem instanti tangant baptizatum, vel confirmatum, omnes contrahant cognationem, juxta d. rex. in cap. fin. de cogn. spirit. in 6. Ita Navar. in Manual. cap. 22. num. 39. Rebellus de obligat. just. part. 2. lib. 3. q. 6. num. 5. & 6. ubi Henriquez, Lopez, Sà, & Ledesma. Idem sensit Beja in resp. cas. conscient. part. 2. casu 1. sub. die 25. Jan. 1583. Vers. Quarid. Sayrus in florib. Decis. tit. De Cognat. spirit. decis. 4. Ugolin de Offic. & Pot. Episc. cap. 25. §. 1. num. 5. Barbosa d. allegat. 30. num. 45. Caramuel. in Theolog. fund. num. 313. Billus in Hierurgia d. litt. P. num. 84. §. 2. Diana Coordin. d. tom. 1. tract. 2. resol. 24. num. 3. Jordan. d. lib. 3. tit. 2. num. 79. Zerola in Praxi Episc. part. 1. Verb. Baptismus dub. 7. Pialecius, & ipse in sua Praxi Episc. part. 2. cap. 3. art. 3. num. 34. Et Novissimè Vincen. de Justis in tract. de Dispensat. Matrimon. lib. 2. cap. 5. num. 15.

Quibus omnibus ego adhaerendum censo tum ratione, tum auctoritate Sacrae Congregationis Eminentiss. Cardinalium S. Conc. Trid. Interpretum. Ratio est, quia verisimilius credendum; velle Ecclesiam eos omnes tenentes Confirmatum pro Patrinis potius admittere, quam ex tot tenentium numero, neminem concedere. Rebell. d. part. 2. lib. 3. q. 6. n. 6.

Neque obstat motivum Tridentini de restrictione hujus impedimenti; quia adhuc remanet restrictum, 7 ob ablatam confraternitatem, quæ extendebat hanc Spirituales Cognationem ad fratres baptizati vel confirmati, ac etiam ad filios Patrinorum, & baptizantium, quamvis illegitimos; nec non ablata compaternitate, qua afficiebantur Conjuges eorundem Patrinorum, & baptizantium. cap. 1. de Cognat. spirit. in 6. cap. Martinus. cod. tit. Rebell. d. q. 6. num. 2. De auctoritate verò Sacrae Congregationis, (cui soli competit Concilium Tridentinum declarare juxta Bullam Pii Papæ IV. post ipsum Concilium impressam, incip. *Benedictus Deus.*) reddent testimonium Pyrrhus Corradus, Jacobus Pignatellus, nec non prosper Fagnanus, omnes Jurisconsulti eximii, & in Theoria Canonum, ac in Praxi Curiae Romanæ versatissimi; quorum verba hæc sunt: Videlicet: Pyrrhus Corrad. in Praxi dispensat. Apostolic. libr. 8. cap. 8. sub. num. 8. sic loquitur: In S. Cong. Conc. fuit propositum sequens dubium

N

Petrus,

Petrus, & Anna conjuges elegerunt in Susceptores in Baptismo Filii Andream, & Lauram, sed adveniente tempore Baptismi, audiens Andreas, à Petro fuisse electam Lauram in commatrem, rogavit Petrum, ut illa posthabita, eligeret Rosam. Replicavit Petrus, se id facere non posse citra injuriam: cui responsioni Andreas non acquiescente, idem Petrus omnia retulit Parocho; & facta expressa declaratione animi sui, quod nullo pacto intendebat Rosam in commatrem habere, Parochus consilium dedit, ut ambe admitterentur, sed pollicebatur expresse, se nullatenus admissurum Rosam ad tangendum infantem: cui consilio Petrus acquiescens designavit etiam Rosam in commatrem: ista autem prater intentionem Petri, & promissionem eidem Petro factam à Parocho, infantem in actu baptismi simul cum Laura tetigit. Queritur, an fuerat contracta compaternitas etiam inter dictam Rosam, & Petrum, an potius inter Petrum, & Lauram? Sacra Congreg. Concilii die 10. Martii 1631. in causa Aquin. censuit, contraxisse etiam cum Rosa, quia fuit designata.

Alterum Decretum S. Congregationis ponit Pignatellus tom. 7. consult. 93. num. 7. his Verbis: Si plures teneant ad Baptismum S. Congregatio censuit, omnes contrahere: licet enim Concilium prohibeat plures, quam duos; tamen non annullat actum.

Tertium Decretum allegatum à Fagnano in cap. Ex Litteris, num. 5. De Cognat. Spirit. est hujusmodi: Cum negligentia Parochi factum esset, ut tres designarentur, & in libro scriberentur de Sacro Baptismi fonte feminam suscepturi, nempe Titius, Titia, & Sempronius, qui omnes levarunt baptizatum, & tetigerunt. Fuit dubitatum An omnes cognitionem spirituales contraxissent cum baptizata, an vero ii tantum duo, qui priores sunt designati? S. Congregatio censuit, omnes contrahere, si non appareat, qui primi sint designati per cap. fin. de cognat. Spirit. Et licet unus tantum & Una suscipere debeant: tamen si omnes susceperint, omnes contrahere. Ita Gloss. ibi. Quamvis enim Concilium prohibeat plures, tamen non annullat actum.

Quibus stantibus, pro resolutione propositi casus, dicendum est, quod si uterque Patrinus fuerat designatus à Parenibus ad suscipiendum simul puerum in Confirmatione; ambo contraxerunt spirituales cognitionem juxta tex. in cap. fin. de Cognat. Spirit. in 6. Quod si eorum alter non fuerat designatus; sed Episcopo non advertente, se intruserat in illa susceptione, hic nullam contraxit cognitionem; sed alius, qui erat designatus, juxta claram dispositionem Concilii Tridentini d. sess. 24. cap. 2. ibi Quod si alii, ultra designatos, baptizatum tetigerint, cognitionem spirituales nullo pacto contrahant, quod docet Sanchez d. lib. 7. disput. 57. num. 12. Verum quia designatio fieri potest non solum à parentibus baptizandi, vel confirmandi, sed etiam à Parocho baptizante, vel ab Episcopo confirmante; præcipue si à parentibus nullus fuit designatus Patrinus. Sanchez d. disput. 57. num. 19. Pax Jordanus d. lib. 3. tit. 2. num. 78. Reginaldus in praxi. 31. n. 153. Vers. Quartum documentum. Castropalaus tom. 4. tract. 19. disputat. Unica punct. 11. §. 2. num. 9. Et Diana part. 9. tract. 7. resolut. 50. Quæ est in Coordinato tom. 1. tr. 1. resolut. 93. §. 3. si Episcopus permittendo scilicet admittit, & admittendo sponte permittit, ut ipsi duo Patrini, non designati à parentibus, simul puerum in Confirmatione tenerent, ambo contraxerunt cognitionem spirituales. Tamburin. de Triplici jure lib. 2. cap. 4. §. 2. num. 15. Quod si uter-

que Patrinus absque ulla designatione Parentum, & sine advertentia aut Parochi, aut Episcopi; imò iisdem omnibus ignorantibus & inadvertentibus tenuit puerum, adhuc dicendum venit, eosdem contraxisse cognitionem spirituales juxta tex. in d. cap. fin. de cognat. spirit. in 6. & juxta magis communem opinionem Theologorum, & Canonistarum, præcipue Coninchi, Rebellii, Pontii, Laymani, atque aliorum, quos citat Castropalaus d. §. 2. & Diana Coordinatus d. resolut. 93. §. 3. Ugolini de Off. & Potest. Episc. cap. 25. §. 1. num. 5. qui notat, quod etsi actus contra legem factus regulariter non valeat. L. non dubium. C. de Legib. excipitur tamen, ubi lex actum non tollit, & penam extrinsecam addit, quæ potest cum actus valore consistere; & valor actus non respicit valorem ejus, cui pena imponitur, ut dixit Bartolus communiter receptus in l. Prætor ait n. 3. ff. De Novioper. nunciat, quod verificatur in casu nostro; in quo Concilium Tridentinum præscripsit numerum Patrinorum, & adjecit penam, si major numerus admittatur, sed non irritavit admissionem. Navarrus de Cognat. spirit. conf. 5. Pyrrhus Corrad. in Praxi. dispens. Apostol. d. lib. 8. cap. 8. sub. num. 8. Vers. Pro eo autem. Et propter Fagnanus in cit. cap. Ex litteris num. 5. de Cognat. spirit.

Ex his colligenda veniunt sequentia Corollaria pro complemento tractatus de Sacramento Confirmationis.

Primum Corollarium. Quod admittere in Confirmatione plures Patrinos est peccatum mortale; sicuti mortale est in Baptismo admittere præter unum, & unam. Bonacina de Matrim. q. 3. punct. 5. §. 2. num. 32. Barbosa de Off. & Potest. Episc. alleg. 30. num. 44. Et in collectan. DD. ad d. cap. 2. sess. 24. Concil. Trid. n. 5. & 6. ubi pluribus DD. citatis ostendit, Episcopum non posse dispensare, ut major numerus Patrinorum adhibeatur; & Parochium plures admittentem esse puniendum.

Secundum Corollarium. Sacramentum Confirmationis non est simpliciter necessarium ad salutem, & necessitate mediæ sed necessitate præcepti tum Ecclesiastici, tum Divini interpretative de non contemnendo. Contemptus autem est duplex, Positivus proprius hæreticorum, qui negant hoc Sacramentum, & ejus valorem; atque Negativus consistens in negligentia recipiendi illud, data opportunitate recipiendi. De Præcepto Divino non contemnendi hoc Sacramentum constat ex eo, quod institutum est à Christo tanquam medium utile ad salutem hominum. Ergo ejus voluntas est, ut non contemnatur. De Præcepto Ecclesiæ apparet in cap. Omnes cap. Spiritus. & cap. De his De Consecr. dist. 5. Hoc autem Præceptum Ecclesiæ de suscipienda Confirmatione non obligat pro ætate puerili, sed in adulta ætate, id est, cum homines attingunt annos discretionis: neque statim, sed data opportunitate Episcopi confirmantis, & remotis impediementis gravibus suscipere debentis. cap. Ut jejuni. De Consecr. dist. 5. Quapropter non recipere hoc Sacramentum ex contemptu etiam negativo, seu ex notabili negligentia est peccatum mortale. Diana, qui plures modernos allegat d. part. 10. tract. 16. resolut. 90. §. 4. Quæ jacet in Coordinato tom. 1. tract. 2. resolut. 24. Mastrius in 4. Sent. disp. 1. num. 369. Et de more subtiliter, piè, & doctè Eminentiss. Cardin. de Lauræ de Sacram. Confirm. disp. 3. art. 1. 2. & 3. ubi Theologicam hanc doctrinam fortissimis, et si suavis argumentis corroborat.